dosar nr. 2-24121459-05-3r-03032026 Judecătoria Cimișlia, judecător C. Daniuliuc

Curtea de Apel Sud
D E CI Z I E
În Numele Legii

30 aprilie 2026 mun. Cahul

Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud
în componența:
președintele completului Evgheni Bancov
judecătorii Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco

a judecat în ședință fără participarea părților recursul declarat de reclamantul Nebunu Sergiu, împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 05 februarie 2026, cu privire la inadmisibilitatea acțiunii, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea reclamantului Nebunu Sergiu împotriva pârâtului Consiliul municipal Cahul, privind anularea deciziei Consiliului municipal Cahul nr.6/28 (10/28) din 26 septembrie 2024 „cu privire la lichidarea Întreprinderii Municipale Centrul de Sănătate a Femeii „Virginia-Cahul”,-

C O N S T A T Ă:

1. La 25 octombrie 2024 reclamantul Nebunu Sergiu a depus la Judecătoria Cahul acțiunea împotriva pârâtului Consiliul municipal Cahul, prin care pretinde: anularea deciziei nr.6/28 (10/28) din 26 septembrie 2024 „cu privire la lichidarea Întreprinderii Municipale Centrul de Sănătate a Femeii „Virginia-Cahul” .

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că conform art. 14 alin. (2) lit. i) din Legea nr.436/2006, autoritatea publică locală are competențe limitate în ceea ce privește gestionarea patrimoniului public, inclusiv lichidarea întreprinderilor municipale. Decizia de lichidare a Întreprinderii Municipale „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul” nu a fost însoțită de o evaluare clară a interesului public şi a necesității lichidării, încălcând principiile de oportunitate şi proporționalitate. Nerespectarea prevederilor Legii nr.246/2017 privind întreprinderile municipale: Art. 12 alin. (2) şi art. 13 alin. (1)-(12) din Legea nr.246/2017 stabilesc proceduri clare cu privire la gestionarea şi lichidarea întreprinderilor municipale. În cazul de față, decizia Consiliului Municipal Cahul nu a respectat etapele obligatorii prevăzute de lege, cum ar fi elaborarea unui raport justificativ detaliat şi consultarea părților interesate. De asemenea, avizul comisiei consultative nu a fost suficient de detaliat pentru a justifica necesitatea lichidării. Nerespectarea prevederilor Legii nr.436/2006 privind administrația publică locală: Articolele 7 şi 8 din Legea nr. 436/2006 prevăd clar procedurile de realizare a competentelor autorităților administrației publice locale, care dispun de autonomie, consfințită şi garantată prin Constituția Republicii Moldova. În cazul de față, problemele de interes local, care afectează o parte din populația unității administrativ-teritoriale, ar fi trebuit să fie supuse unor consultări publice,

audieri şi convorbiri, conform procedurilor legale. Aceste consultări nu au fost însă realizate, încălcând astfel dispozițiile legale privind transparența decizională şi participarea cetățenilor. Încălcarea drepturilor angajaților: art. 88 din Codul Muncii nr. 154/2003 prevede protecția angajaților în cazul reorganizării sau lichidării unităților. Decizia de lichidare a întreprinderii nu a inclus un plan adecvat de compensare sau relocare a personalului afectat, atât a reclamantului Nebunu Sergiu cât şi a celorlalți angajați, ceea ce constituie o încălcare gravă a drepturilor angajaților, încălcând astfel dispozițiile legale. Consideră că identitatea angajaților Întreprinderii Municipale CSF „Virginia-Cahul" urmează a fi comunicată instanței de către pîrît, cu atragerea respectivilor de către instanță din oficiu în calitate de intervenienți accesorii în proces, or drepturile şi interesele lor sunt afectate prin actul administrativ contestat. Vicierea procedurii de luare a deciziei: în conformitate cu art. 223 alin. (1) lit. c) din Codul Civil nr. 1107/2002, orice act juridic trebuie să fie clar şi să aibă la bază o consultare efectivă a tuturor părților afectate. În cazul de față, nu s-au respectat cerințele de transparență şi consultare publică prealabilă luării deciziei.

În conformitate cu prevederile Legii nr.845/1992, art. 8 „Statul şi întreprinderea" se constată că prin decizia de lichidare a Întreprinderii Municipale CSF „Virginia-Cahul" s-a cauzat un prejudiciu semnificativ acesteia. Prejudiciul include atât pierderi financiare directe, cât şi indirecte, manifestându-se prin: afectarea reputației: decizia de lichidare a avut un impact negativ asupra imaginii întreprinderii în relațiile sale cu pacienții, partenerii de afaceri şi furnizorii de echipamente medicale. Colaborările și relațiile de încredere dezvoltate de-a lungul anilor au fost grav afectate, ceea ce a dus la pierderea prestigiului întreprinderii pe piață. Încetarea colaborării cu partenerii de afaceri: decizia a dus la perturbarea relațiilor de colaborare stabilite cu diverse companii de prestări servicii, precum şi cu furnizorii de echipamente medicale, prejudiciind astfel parteneriatele comerciale şi afectând buna desfășurare a activității economice. Relațiile cu instituțiile de stat: întreprinderea a întâmpinat dificultăți în menținerea unor colaborări constructive cu instituțiile publice, ceea ce a avut un impact negativ asupra capacității de a-şi îndeplini obligațiile legale şi contractuale.

În drept acțiunea este întemeiată pe prevederile art. 7, 8, 14 alin. (2) lit. i) din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, art. 12 alin. (2) și art. 13 alin. (1)-(12) din Legea nr.246/2017 privind întreprinderile de stat și întreprinderile municipale, art. 88 din Codul muncii, art. 223 alin. (1) lit. c) Cod civil.

La 18 noiembrie 2024 reclamantul a depus cerere în care a invocat încălcarea următoarelor drepturi: dreptul la sănătate, dreptul la informare și transparență decizională, dreptul la protecția interesului legitim, dreptul la o decizie justificată și motivată, dreptul la securitate în muncă și stabilitate profesională, dreptul la salariu și beneficii asociate, dreptul la reorientare profesională și reconversie. A menționat că prin anularea deciziei privind lichidarea ÎM CSF „Virginia-Cahul" s-ar putea asigura respectarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, și ar permite Consiliului municipal Cahul să reanalizeze această măsură, luând în considerație soluții care să nu afecteze accesul comunității la serviciile medicale.

De asemenea la data de 19 noiembrie 2024 reclamantul a mai depus o cerere privind completarea răspunsului din 18 noiembrie 2024, unde indică argumentarea faptică și juridică, și pe lîngă anularea deciziei Consiliului municipal Cahul nr.6/28 din 26 septembrie 2024 mai

solicită suspendarea executării deciziei contestate și obligarea Consiliului municipal Cahul să adopte măsuri pentru asigurarea continuității activității întreprinderii pînă la soluționarea definitivă a tuturor litigiilor.

2. La 05 februarie 2026 Judecătoria Cahul, sediul Central a pronunțat încheierea, prin care a declarat inadmisibilă acțiunea reclamantului Nebunu Sergiu împotriva pârâtului Consiliul municipal Cahul, privind anularea actului administrativ, explicând că, inadmisibilitatea acțiunii exclude posibilitatea adresării repetate în judecată împotriva aceluiași pârât, cu același obiect și pe aceleași temeiuri.

3. La 27 februarie 2026 reclamantul Nebunu Sergiu a depus cererea de recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Cimișlia din 25 noiembrie 2025, cu trimiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În argumentarea cererii de recurs s-a invocat, că instanța de fond neîntemeiat nu a luat în calcul faptul că la emiterea actului administrativ contestat dânsul nu era unicul angajat al întreprinderii dispusă a fi lichidată. Astfel, instanța urma ca din oficiu să atragă în calitate de persoane cointeresate toți angajații întreprinderii drepturile cărora au fost vizate prin disponibilizare odată cu lichidarea întreprinderii în care activau aceștia. Consideră decizia instanței de fond ca fiind nelegală și netemeinică, fiind pronunțată cu încălcarea flagrantă a principiului contradictorialității și a dreptului apărare.

Decizia contestată (nr.6/28) a fost emisă la data de 26.09.2024. La acea dată, conform extrasului nr. 43488 din 04.06.2024 eliberat de ASP (anexat la dosar), reclamantul exercita funcția de administrator cu drepturi depline. Dreptul la acțiune s-a născut în momentul emiterii actului vătămător, iar expirarea ulterioară a contractului de management nu anulează retroactiv vătămarea suferită. Deși la momentul emiterii actului administrativ contestat activa în baza unui contract pe termen determinat în derulare, totuși avea speranța legitimă de a continua activitatea în cadrul aceleiași unități prin participarea la concurs în momentul declarării funcției vacante. Prin dispoziția primarului mun. Cahul, nr.1312-i din 01.10.2024 a fost desemnat pentru continuarea exercitării funcției de Șef Interimar al ÎM CSF Virginia Cahul o perioadă după expirarea contractului de muncă. Statutul de beneficiar efectiv: instanța a ignorat faptul că dânsul figura în Registrul de Stat ca beneficiar efectiv. Conform Legii 308/2017, această calitate presupune un control și o responsabilitate care depășesc cadrul unui simplu angajat. În virtutea art. 17 CA, orice persoană care invocă vătămarea unui interes legitim are dreptul la acțiune. Lichidarea instituției afectează direct interesele sale profesionale și juridice legate de gestiunea acestei unități.

De la depunerea cererii (25.10.2024) și până la emiterea încheierii (05.02.2026) au trecut 16 luni. Art. 206 CA obligă instanța să se pronunțe asupra admiterii în 10 zile. Menținerea cauzei în nelucrare timp de un an și jumătate pentru a invoca ulterior „inadmisibilitatea” pe baza unui termen expirat între timp (01.10.2024) constituie o denegare de dreptate și o încălcare a art. 6 CEDO. Subiectul „expirării mandatului” reprezintă o chestiune de fond/procedură care necesită o analiză juridică complexă. Prin faptul că instanța a tranșat acest aspect fără a-i permite să depună note scrise sau să se exprime în cadrul unei ședințe de judecată, i-a fost încălcat dreptul prevăzut de art. 26 din Constituția şi art. 191 din Codul de Procedură Civilă. Faptul că instanța a decis inadmisibilitatea în baza unor acte necomunicate, constituie un viciu fundamental care nu

poate fi remediat decât prin casarea hotărârii şi retrimiterea cauzei spre rejudecare, pentru a asigura respectarea dreptului la replică şi a principiului contradictorialității. Decizia de lichidare a fost adoptată cu încălcarea art. 8 din Legea 436/2006 (lipsa consultărilor publice) şi art. 30 CA (lipsa motivării). Fiind vorba de un centru medical cu impact social, interesul public reclamă o examinare pe fond, nu o respingere pe criterii formale interpretate restrictiv.

4. Participanții au fost notificați despre data examinării recursului și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit, intimatul Consiliul municipal Cahul nu a depus referință, și nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia încheierii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

5. Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în recurs, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud conclude asupra necesității respingerii recursului declarat de reclamantul Nebunu Sergiu, și menținerii încheierii primei instanțe.

În sprijinul concluziei enunțate Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud punctează următoarele argumente.

Conform art. 241 alin. (3) Cod administrativ, „*pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”, iar potrivit art. 195 Cod administrativ, „*procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171*”, și potrivit art. 218 Cod administrativ „*examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii ...*”.

Conform art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, „*recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători ...”.*

Conform art. 241 Cod administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi*”, iar potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, „*dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*”.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces”.*

Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris”.*

Conform art. 242 Cod administrativ*, „recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic”.*

Astfel, din actele cauzei rezultă, că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost emisă la 05 februarie 2026, conform avizului de recepție reclamantul Nebunu Sergiu a

recepționat încheierea instanței de fond la 16 februarie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă la 27 februarie 2026. Completul de judecată constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art.242 Cod administrativ - 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept considerate de recurent pertinente.

În condițiile descrise, în temeiul reglementărilor art.233, 236, 241 Cod administrativ, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

6. Conform art. 207 alin. (1), (2) lit. e), (3) Cod administrativ, „*(1)* ***Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ.*** *Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd:* ***a)*** *există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;* ***b)*** *există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;* ***c)*** *la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;* ***d)*** *acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;* ***e)*** *reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;* ***f)*** *nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;* ***g)*** *acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;* ***h)*** *cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată”.*

Criteriile de admisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ diferă în dependență de obiectul acțiunii. Spectrul clasificat în funcție de obiect al litigiilor în contenciosul administrativ este reglementat de o serie de norme care se deduc reciproc.

Conform art. 189 Cod administrativ, „(*1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. (2) O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere”;* și conform art.5 Cod administrativ, „***activitatea administrativă reprezintă*** *totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea”.*

Art. 20 Cod administrativ prevede că, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod”.*

Conform art. 39 alin. (2) Cod administrativ „*orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente”.*

Conform art. 206 alin. (1) Cod administrativ, „*o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:* **a)** *anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);* **b)** *obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);* **c)** *impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);* **d)** *constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau* **e)** *anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ)*.

Astfel, după scopul urmărit legiuitorul a prevăzut felurile de acțiuni în contenciosul administrativ: acțiunea în contestare este formulată pentru a contesta un act administrativ individual; acțiunea în obligare se depune dacă autoritatea administrativă refuză să adopte un act administrativ pe care este obligat să-l adopte; acțiunea în realizare este formulată pentru impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune, fiind specifică actelor reale, reglementate la art. 14 Cod administrativ; acțiunea în constatare este formulată pentru constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ; acțiune de control normativ se depune pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (art. 12 CA).

În ce privește aplicabilitatea temeiului de inadmisibilitate prevăzut de art. 207 alin. (2) lit.e) Cod administrativ, Completul de judecată menționează, că pentru admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ **este necesar să fie revendicat de către reclamant <u>un drept propriu lezat prin activitatea administrativă</u>**, astfel încât, controlul judecătoresc asupra activității administrative se realizează prin revendicarea de către persoană a unui drept pretins a fi lezat.

Relaționând circumstanțele cauzei la normele pre-citate, Completul de judecată conchide că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere sau i se poate aduce atingere **prin activitatea administrativă** contestată **sau prin refuzul autorității administrative** de a soluționa în termenul legal o cerere.

Art. 17 Cod administrativ stipulează că, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă”*.

În lipsa unui drept propriu care ar putea fi revendicat în sensul art. 17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ. Iar ca și „imposibilitate de a revendica un drept vătămat” poate fi atât situația în care nu există vătămarea unui drept, sau situația în care dreptul vătămat este încălcat printr-o altă activitate decât cea administrativă.

De asemenea, din sensul normelor de drept citate, rezultă că reclamantul unei acţiuni în contenciosul administrativ poate fi persoana care pretinde încălcarea unui drept sau a unei libertăți stabilită prin lege, vătămare sau încălcare cauzată de o autoritate publică şi care rezultă din activitatea administrativă a acestei autorități, iar pârât poate fi doar autoritatea publică care acționează în regim de putere publică.

7. Din actele cauzei s-a stabilit că, prin decizia Consiliului municipal Cahul nr.6/28 (10/28) din 26 septembrie 2024 „cu privire la lichidarea Întreprinderii Municipale Centrul de Sănătate a

Femeii „Virginia-Cahul” s-a decis lichidarea Întreprinderii Municipale Centrul de Sănătate a Femeii „Virginia-Cahul”.

Contractul individual de muncă nr.26/20 din 28.09.2020 atestă că reclamantul Nebunu Sergiu a fost angajat în calitate de administrator al Întreprinderii Municipale Centrul de Sănătate a Femeii „Virginia-Cahul”, pe o perioadă de 4 ani, începând cu data de 01.10.2020 până la 01 octombrie 2024 inclusiv.

Prin dispoziția primarului mun. Cahul nr.1312 din 01.10.2024 „cu privire la încetarea raporturilor de muncă” s-a dispus: 1. încetarea raporturilor de muncă cu Nebunu Sergiu, șef Centru de Sănătate al ÎM Centru de Sănătate a Femeii „Virginia-Cahul”, din data de 01.10.2024, în legătură cu expirarea contractului individual de muncă nr.26/20 din 28.09.2020 încheiat pe perioadă determinată. 2. Se desemnează Nebunu Sergiu în funcție de șef interimar al ÎM Centru de Sănătate a Femeii „Virginia-Cahul”, începând cu data de 02.10.2024 pînă la data de 30.11.2024 inclusiv, termen final al procesului de lichidare a Întreprinderii Municipale. 3. Se obligă Nebunu Sergiu, șef interimar, să preavizeze salariații contra semnătura despre lichidarea întreprinderii municipale.

La 29.10.2024 Agenția Servicii Publice a emis decizia cu privire la începerea procedurii de dizolvare a persoanei juridice, consemnând în Registrul de Stat al persoanei juridice mențiunea că Întreprinderea Municipală Centrul de Sănătate a Femeii „Virginia-Cahul” se află în lichidare din data de 29.10.2024.

Completul judiciar constată că instanța de fond în mod just a concluzionat inadmisibilitatea acțiunii înaintate de reclamantul Nebunu Sergiu, or pretențiile reclamantului nu constituie obiectul unei acțiuni în contencios administrativ sub aspectul revendicării unui drept încălcat prin activitatea administrativă.

Art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ condiționează admisibilitatea acțiunii de dreptul reclamantului de a revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17, care la rândul său prevede că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Instanța de fond a reținut că, actul administrativ contestat decizia Consiliului municipal Cahul nr. 6/28 (10/28) din 26.09.2024 are ca obiect lichidarea întreprinderii municipale, adică vizează direct statutul juridic al persoane juridice și măsuri privind administrarea acesteia potrivit căruia Consiliul municipal Cahul este în calitate de fondator.

Completul de judecată este solidar cu poziția instanței de fond și reiterează că decizia fondatorului (Consiliul Municipal) de a lichida o entitate economică este un act de exercitare a dreptului de proprietate. Decizia de lichidare vizează persoana juridică (întreprinderea) și patrimoniul municipal, nu statutul personal al administratorului.

Prin, argumentul recurentului potrivit căruia se indică că se încalcă drepturile și interesele sale legitime, Completul de judecată îl reține ca fiind neîntemeiat, or, art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ condiționează admisibilitatea acțiunii de dreptul reclamantului de a revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17, care la rândul său prevede că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Recurentul Nebunu Sergiu nu a invocat și nu a motivat care drept al lui personal recunoscut de lege, dar nu iluzoriu, i-a fost încălcat de către autoritatea publică prin emiterea deciziei de lichidare a Întreprinderii Municipale „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul”. Or, legea expres prevede regula sesizării instanţei de către orice persoană care revindecă încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice, iar dreptul vătămat reprezintă orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitatea administrativă.

Subsecvent se remarcă că, în sensul Codului administrativ, prin persoană vătămată se înţelege orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate şi grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum şi organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor şi intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate.

Titularul interesului legitim este persoana ale cărei interese sunt nu doar de fapt, ci şi protejate printr-o normă legală. Interesul legitim se referă la poziția juridică faţă de administrație. Vătămarea drepturilor persoanei se produce, mai întâi, prin faptul că dreptul sau interesul său legitim este nemijlocit lezat prin actul administrativ emis de autoritatea publică. Astfel, pentru a pune în mișcare o acțiune în judecată, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor exigenţe precum ar fi respectarea procedurii prealabile, competenței jurisdicționale, existența împuternicirilor şi a capacității procesuale etc. Instituirea exigențelor de admisibilitate nu urmăresc restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui ordini juridice indispensabile circuitului constituțional prevăzut în art. 20 din Constituţie, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecția drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi. Astfel, sub aspect procesual, accesul liber la justiţie se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acţiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept. Pentru ca un interes să devină un drept subiectiv este necesar ca el să apară în cadrul unui raport juridic care să creeze, în temeiul legii, o obligație în sarcina subiectului.

De aceia, în cazul în care un interes nu apare în cadrul unui raport juridic, urmează să intervină o prevedere legală pentru ca un astfel de interes să poată fi ocrotit în justiție. Astfel încât, este absolut cert consacrat că, depunerea unei acțiuni în contencios administrativ în contestare, urmează să fie însoțită de dovada incontestabilă atât a interesului, cât și a apartenenței de drept în promovarea acțiunii, iar dreptul vătămat cât și interesul legitim trebuie să fie real, actual și personal, ceea ce la caz nu se atestă.

Completul de judecată reţine că, Nebunu Sergiu nu poate revendica abstract încălcarea drepturilor în sensul art. 17 Codul administrativ, or, drepturile acestuia în sensul în care s-a indicat în acțiune nu au fost încălcate prin activitatea administrativă a Consiliului municipal Cahul.

În speță, prin acțiunea depusă reclamantul a invocat dreptul la sănătate, informare și transparență decizională, protecția interesului legitim, securitate în muncă, stabilitate profesională, salariu etc..

Materialele cauzei atestă că încetarea raporturilor de muncă cu reclamant a fost dispusă prin Dispoziția Primăriei mun. Cahul nr. 1312 din 01.10.2024, în legătură cu expirarea contractului individual de muncă încheiat pe o perioadă determinată. Prima instanță întemeiat a concluzionat că eventuala vătămare a drepturilor de muncă ale reclamantului derivă din actul enunțat, nu din decizia de lichidare contestată în prezenta cauză. Completul de judecată remarcă că, atât timp cât administratorul a acceptat dispoziția primarului (nu a contestat-o), înseamnă că acesta a acceptat încetarea raporturilor juridice, mai ales în condițiile în care actul de eliberare din funcție (dispoziția primarului) a rămas definitiv prin necontestare.

În acest context urmează a fi respins argumentul recurentului, precum că lichidarea instituției afectează direct interesele sale profesionale și juridice legate de gestiunea acestei unități.

Or, interesul profesional nu este echivalent cu un drept subiectiv vătămat în sensul art.17 din Codul administrativ, care impune ca vătămarea să vizeze un drept recunoscut de lege, nu un simplu interes de fapt sau profesional. Invocarea afectării intereselor profesionale și juridice de gestiune este nefondată, deoarece reclamantul confundă interesul de fapt (dorința de menține raporturi de muncă) cu dreptul vătămat (o prerogativă legală protejată). În contenciosul administrativ, nu pot fi protejate interesele care derivă dintr-un raport de muncă deja încetat și necontestat.

Decizia de lichidare reprezintă un act de administrare și dispoziție ce emană de la titularul dreptului de proprietate, fiind o prerogativă discreționară a fondatorului. Administratorul, în virtutea încetării raporturilor de muncă prin expirarea termenului contractului, nu are un drept propriu asupra existenței persoanei juridice, iar actul de dizolvare nu vizează drepturi personale ale acestuia, ci regimul juridic al entității. Prin urmare, invocarea unei vătămări proprii este inadmisibilă, deoarece dreptul de a decide soarta întreprinderii aparține exclusiv celui care a constituit-o. Faptul că Agenția Servicii Publice a emis deja decizia de începere a procedurii de dizolvare confirmă că actul fondatorului a produs deja efecte juridice, iar fostul administrator nu are pârghiile legale necesare pentru a stopa acest proces ireversibil.

În astfel de circumstanțe, Completul conchide că încheierea contestată a primei instanțe este emisă conform legislației pertinente, iar inadmisibilitatea acțiunii a fost determinată just de prima instanță, ca urmare a lipsei unui drept vătămat prin activitatea administrativă, care ar putea fi revendicat în sensul art.17 din Codul administrativ.

Având în vedere că încheierea primei instanțe este întemeiată şi legală, iar motivele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi de a menţine încheierea primei instanţe.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, „*examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: ... respinge recursul*”.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud, –

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de reclamantul Nebunu Sergiu.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul sediul Central din 05 februarie 2026, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea reclamantului Nebunu Sergiu împotriva pârâtului Consiliul municipal Cahul, privind anularea deciziei nr.6/28 (10/28) din 26 septembrie 2024 „cu privire la lichidarea Întreprinderii Municipale Centrul de Sănătate a Femeii „Virginia-Cahul”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului Evgheni Bancov

Judecătorii Inga Gorlenco

Andrei Scripcenco